

Udvalgets Møder, at han havde den nævnte Grund dertil. Jeg vil blot sige, at den Udtalelse i Fjor, jeg sigtede til, saaldt ved en anden Leilighed. — Forsaaavidt den sidste ærede Taler ankede over min Udtalelse med Hensyn til Attentatet paa Conseilspræsidenten, har han virkelig ikke Spor af Grund til at tage sig den nær. Han kan ikke finde noget somhelst Personligt deri. Jeg gjorde netop udtryffeligt den Bemærkning, at jeg var overbevist om, at Ingen havde tænkt paa noget Saadant eller tænkt paa at føre det dertil, og idet jeg benyttede det bekjendte Mundheld, at den, der leger med Ilden, maa være udsat for, at der kommer Ildbrand, anførte jeg det som et Exempel paa, hvorledes maaste temmelig tankeløse, æggende, larmende, ophidsende Bemærkninger kunne hos Folk vække en Forestilling om, at de have en langt større Betydning, end man i Virkeligheden bør tillægge dem, og derfor kunne bidrage til at ægge og hidse Folk saaledes, at de komme ind paa Forbrydelser, i hvilken Henseende jeg som et Exempel nævnedes, hvad den Mand, der begik Attentatet paa Conseilspræsidenten, selv har sagt om, hvad der har bragt ham ind paa den Tante, at rydde Conseilspræsidenten af Veien. Jeg nævnte dette som et Exempel paa, at naar den Slags ophidsende Tale føres, som ubestridelig i stort Omfang blev ført i Sommeren 1885 baade omkring paa Talerstolene og i en Del af det ærede Medlems Partis Blade, saa kommer ganske naturligt den Slags Situationer frem, som indtraadte i Efteraaret 1885, og som førte til den foreløbige Lov; det kan saa ikke nytte, at det ærede Medlem bliver vred derover.

Madsen: Jeg vil blot sige, at den ærede Ordfører huster alligevel feil, naar han siger, at det var ved en anden Leilighed, at jeg udtalte, at jeg vilde være fraværende ved Udvalgsmødet, end den Gang min Søn laa paa Dødsleiet. Jeg var nærværende ved hvert eneste Udvalgsmøde i Fjor undtagen det, hvorm Taleren var og det forlod jeg, fordi min Søn laa paa Dødsleiet. — Da jeg har faaet Ordet, vilde jeg gjerne gjøre en Bemærkning endnu, og det er den, at det forundrer mig noget, at Udvalget ikke har kunnet fremme sine Forhandlinger paa Grund af, at vi to Medlemmer, min Meningsfælle og jeg, ikke have kunnet gaa ind paa et Statspolitit, saa meget mere som vi udtryffeligt gjentagende have erklæret, at det kun var vor personlige Opfattelse, vi kunde gjøre gjældende i Udvalget, og at vi ikke havde noget Mandat til at tale paa vort Partis eller paa Folkethin-

gets Vegne. Det forekommer mig, at der er noget Mærkeligt i, at det, at vi to udtalte vor personlige Opfattelse, kunde bevirke, at Flertallet ikke har kunnet fremme sine Forhandlinger af den Grund.

Justitsministeren (Mellermann):

Ja, jeg vil blot for Fuldstandighed Skyld, skjøndt jeg antager, at det allerede er fremgaaet af, hvad min ærede Kollega, Krigsministeren, har udtalt, sige, at jeg tror at kunne tiltræde Lovforslaget, saaldes som det foreligger fra Flertallets Side. Jeg tror, at en saadan Ordning af Statspolitiet som den, her foreslaas, eller i alt Fald en noget lignende, vil frembyde meget store Fordele baade for den almindelige Politiorðens Opretholdelse og ogsaa for de paa-gjældende Kommuner, som vilde derved opnaa, at en meget stor Del af deres Udgifter gaa over paa Staten. For den almindelige Politiorðens Vedkommende tror jeg, at det maa erkjendes, at der er en ikke ringe Trang til at faae et bedre Tilsyn baade i Kjøbstæderne og udenfor Kjøbstæderne i mangfoldige Forhold, og jeg nærer ingen Tvivl om, at en Vortfalden af det nuværende Gendarmerikorps, uden at der træder noget Andet i Stedet, vil til Trods for Alt, hvad man nu mener at maatte sige i den Anledning fra modsat Side, føles som et væsentligt Savn paa mange Steder. Jeg vil ikke paastaa, at Lovforslaget bør være til Punkt og Prikke i den Skikkelse, hvori det nu er, for at kunne modtages af Regjeringen, det er ingenlunde min Mening. Men jeg vil sige, at ligesom jeg vil kunne modtage det i den Skikkelse, som det nu har, saaledes tror jeg ogsaa, at det afgiver et brugeligt Grundlag for den videre Forhandling af denne Sag, forsaavidt man fra anden Side maatte være villig dertil.

Ordføreren (Rump): Jeg vil for det Første udtale min store Tilfredshed over, at den høitærede Justitsminister vil kunne modtage Lovforslaget i den Skikkelse og med den Tante, som ligger deri. Dernæst maa jeg desværre gjøre en kort Bemærkning overfor den ærede Ordfører for Mindretallet, idet jeg gjerne vilde forebygge, at det skulde blive sagt, at det her af mig er blevet gjort gjældende, at Grunden til, at Gendarmerilovforslaget kom saa sent frem, var, at de to ærede Herrer ikke vare med. Det har jeg ikke sagt, og det kan man ikke lægge ind i mine Ord. Jeg har sagt, at et Lovforslag som dette har det ikke været Udvalget muligt at ubarbejde før i indværende Samling, og det har været et temmelig stort Arbeide.